

Deltebre

Bombita: de gran finca arrossera d'un torero a actiu ambiental del Delta

L'Estat planteja que sigui gestionada per Parques Nacionales i obrir una part dels terrenys per a l'ús públic

Imatge d'arxiu d'una festa de la sega de l'arròs a la Finca Bombita. FOTO: JOAN REVILLAS

MARIBEL MILLAN LÓPEZ
DELTEBRE

La finca Bombita ocupa 416 hectàrees del marge esquerre del delta de l'Ebre, al terme municipal de Deltebre, amb part també de la llacuna de Canal Vell. Deu el seu peculiar nom al torero Ricardo Torres Reina (Tomares, 1879/Sevilla, 1936), àlies Bombita, que en va ser propietari. Després d'anys de producció arrossera i d'estar a l'origen de la creació del Parc Natural del delta de l'Ebre fa 40 anys, arran d'un intent de dessecació del Canal Vell per ampliar els arrossars, la finca va passar a mans de l'Estat fa quinze anys.

En el Consell de Ministres de 12 de juny de 2009 s'acordà la declaració d'utilitat pública de l'adquisició de la finca, que el lla-

vors Ministeri de Medi Ambient va comprar a la família Torres per més de 9 milions d'euros. La previsió era incorporar-la al domini públic marítim terrestre, un fet que no s'ha produït fins ara, ja que es contempla en la revisió de l'atermenament del Delta que està fent la direcció general de la Costa i el Mar.

A la finca Bombita s'hi mantenen activitats tradicionals de caça i pesca de llacuna, mentre que el conreu de l'arròs es va abandonar un cop va passar a mans de l'Estat.

Costes hi du a terme tasques de manteniment d'infraestructures hidràuliques i camins, amb una inversió anual d'uns 300.000 euros; però no està oberta a l'ús públic a excepció de contades excepcions, com ara les festes tradicionals de l'arròs que organitza

416

hectàrees disposa aquesta gran finca del marge esquerre del Delta, situada al terme municipal de Deltebre

l'Ajuntament de Deltebre i alguns concerts del Deltachamber Music Festival, a l'antic mas, que també ha estat objecte de treballs de manteniment en els últims anys.

Entre altres actuacions, s'ha construït un canal de circumval·lació de la llacuna, aprofitant les obres d'emergència després del temporal Glòria. La terra que es va extreure per construir aquest canal es va emprar també per construir una espècie de mur de protecció al frontal marítim de la finca, que fa vora un quilòmetre de llargada.

També s'han construït tres petits observatoris d'ús intern, per facilitar la gestió de la finca, que utilitzen tècnics del Ministeri i també del Parc Natural (per fer censos), així com els caçadors.

Reacció Escepticisme de l'Ajuntament de Deltebre

Des de l'Ajuntament de Deltebre s'ha rebut amb escepticisme la proposta de la ministra referent a què Parques Nacionales gestioni la finca de Bombita. «De forma reiterada hem insistit en gestionar-la directament des del consistori, o si més no part d'ella», afirma l'alcalde del municipi, Lluís Soler. En tot cas, «estem parlant d'un plantejament del qual no tenim cap mena d'informació sobre la seva governança ni objectius i que, a més a més, obvia que a Catalunya ja disposem de la figura de Parc Natural, malgrat que els membres de la conselleria, presents a la reunió, no es van manifestar sobre aquesta qüestió». Així, des de l'Ajuntament de Deltebre, continuaran «amateurs» a aquesta qüestió «a l'espera de disposar de la plena informació per valorar la proposta efectuada per la ministra».

Ara, el Ministeri per a la Transició Ecològica planteja que la finca passi a ser gestionada per Parques Nacionales, amb un òrgan de governança amb el territori, segons va explicar la mateixa vicepresidenta Teresa Ribera en una recent reunió amb alcaldes i regants de la Taula de Consens pel Delta. L'objectiu seria mantenir una part com a reserva natural, tenint en compte que està bona part de l'any inundada per afavorir la presència de fauna, especialment aus aquàtiques; i obrir algunes zones per a l'ús públic, habilitant diversos itineraris i miradors.

Des del territori s'està a l'expectativa que com es concreta la nova proposta per part del Ministeri per aquesta part del Delta de gran valor ambiental i també històric.